

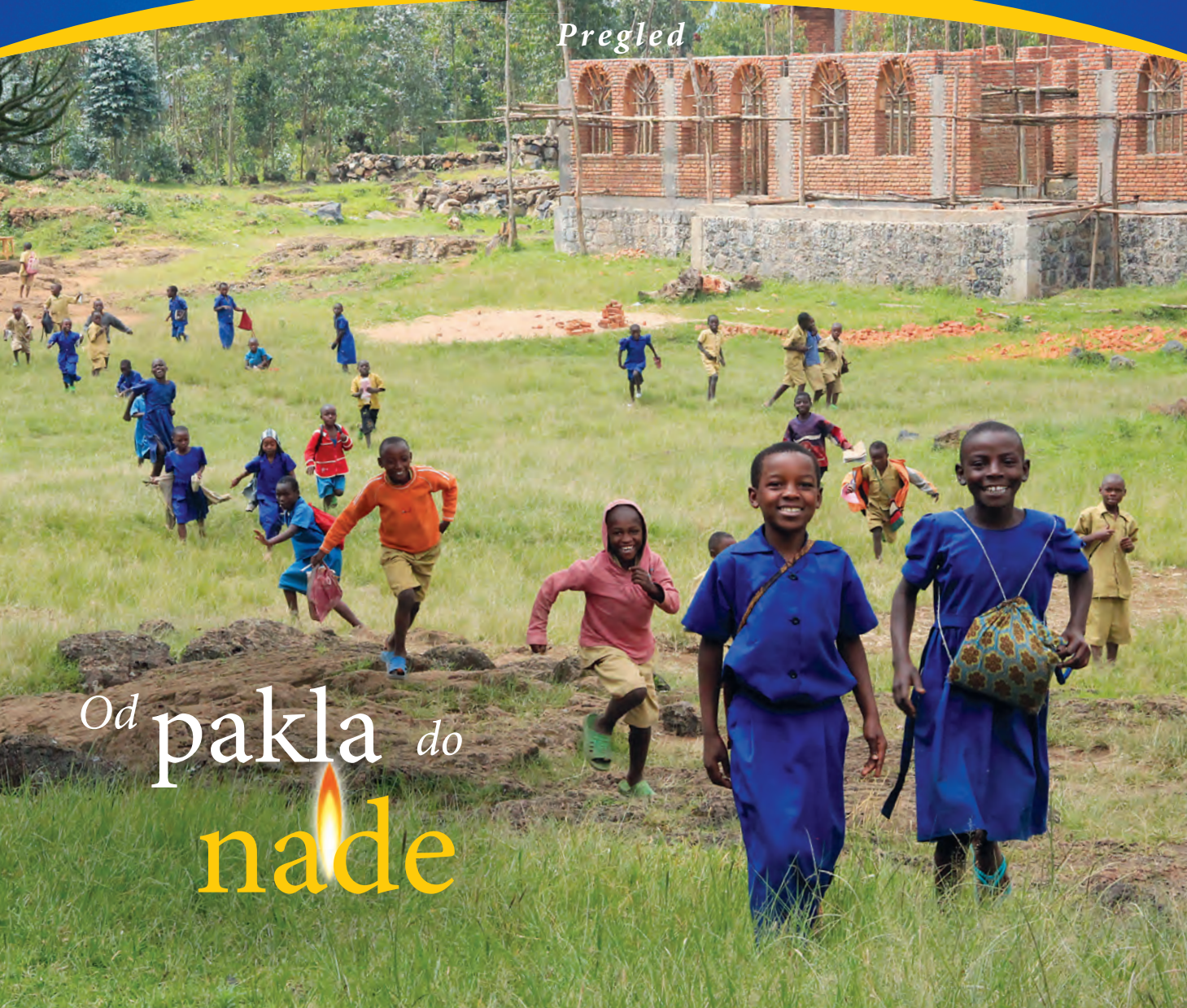
Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

3. tromesečje 2014.

Adventistički svet

Pregled

Od pakla do
nade

5 Ko je
odgovoran?

12 Kako vaša
mesna crkva
funkcioniše

15 Kako raste
vera

Pregled 3. tromesečje 2014

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Od pakla do nade 8

Klod Ričli

Pre dvadeset godina, Ruanda je bila uništena genocidom. Danas država i crkva doživljavaju renesansu.

BIBLIJSKA PITANJA

Ko je odgovoran? 5

Angel Manuel Rodriges

DUH PROROŠTVA

Enciklopedija Elen Vajt — Novi pomoćni materijal za Crkvu 6

Denis Fortin i Džeri Mun

Predstavljanje nove velike knjige sa referencama o ovoj izuzetnoj ženi i njenoj službi u Crkvi.

POGLED U SVET

Kako vaša mesna crkva funkcioniše? 12

Ted Vilson

Hristovo telo ima mnogo članova, i svaki od njih je važan.

BIBLIJSKA PITANJA

Kako raste vera 15

Mark Finli

KALEIDOSKOP 16

„Evo ću doći brzo...“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdsli; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Sizr, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Koreja:

Čun Pjung Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Dina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn Adventističkog sveta:

Džef Dever, Bret Meliti

Tehničko uređenje Adventističkog sveta — Pregleda:

Rusija: Vitali Kacal
Srbija: Mirjana Bošković

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gulfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Ratinaraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Prevodilac:

Dragana Mitrović

Piscima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Web sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim državama.

Časopis Adventistički svet — Pregled izlazi tromesečno.

2014, № 3

Sila vaskrsenja

O d učitelja sam naučio dve mudrosti:

1. *Nikada ne potcenjuj veličinu čovekovog zla.*

2. *Nikada ne potcenjuj snagu jevanđelja da nadjača veličinu čovekovog zla.*

Slabost grešnih ljudskih bića vidi se na svim poljima našeg života.

U dvorištu, deca se prepiru oko igračaka. Kolege na radnom mestu podsmevaju se i rugaju, odlučni da što kraćim putem stignu do obećanog uspeha i bogatstva. Na mestima gde vladaju sukobi, pištoljima i bombama se traže prava naroda i suverenitet.

Čak i u crkvi možemo videti kako poznati nam gresi – ponos i predrasude – nanose bol onima za koje je Hristos umro.

Apostol Pavle tako mudro primećuje: „I ako se samo u ovom životu uzdamo u Hrista, najnesrećniji smo od svih ljudi“ (1. Korinćanima 15,19). Hrišćanstvo je zanemarilo vest o Hristovom vaskrsenju i sili Njegovog vaskrsenja u našem životu, i u svetlu tih pogubnih činjenica postalo je samo neopravdani optimizam.

Međutim, jevanđelje koje smo pozvani da propovedamo i živimo, stavlja nam do znanja da je namera vaskrslog Isusa bila da Njegovi učenici iskuse Njegovu silu koja menja.

Zbog Njegove blagodati, polemičari biraju hladniju retoriku. Zbog Njegove sile, neprijatelji opraštaju jedni drugima. Inspirisani Njegovim primerom, muškarci i žene potiskuju zlo životom punim dobrote, velikodišnosti i vernosti.

„Svi smo mi priča o milosti“, rekao je pesnik. Kada sve saberemo, bezbroj života koji su isceljeni Hristovom smrću i vaskrsenjem verno oslikavaju svet koji će uskoro doći.

Dok budete čitali priču sa naslovne strane o obnovi koja dolazi nakon strahota i nasilja, izaberite da živite za takav svet.

Bill Kinser

IZVEŠTAJ IZ SVETA

Predsednik Transevropske divizije odlazi u penziju

ISTAKNUTA SLUŽBA: Bertil Viklander, predsednik Transevropske divizije poslednjih 19 godina, objavio je svoju nameru da se u julu povuče iz aktivne službe.

Bertil Viklander, predsednik Transevropske divizije (TED), obavestio je predsednike unija i divizijsko osoblje o svom planu da od 31. jula 2014. godine završi svoju aktivnu službu.

Viklander je svoju odluku izneo 12. februara u toku obuke za vođe crkve. Odri Anderson, izvršni sekretar TED-a, i Sandra Grajs direktor revizorske službe pri Generalnoj konferenciji zahvalile su mu se za službu koju je do tada obavljao.

„Uživao sam u radu i poznanstvu sa mnogim ljudima iz različitih krajeva naše divizije. Zahvalan sam Bogu i svojim kolegama koji su me podržavali u službi iz koje se povlačim. Nedostajace mi zajedništvo i prijateljstvo koje je vladalo u našem odeljenju, koje vidim kao nešto posebno i dragoceno. Neka vas Bog blagoslovi kao i svoje delo u ovom delu sveta“, rekao je Viklander.

Nastavio je kratkom izjavom: „U julu ove godine obeležice se 19 godina kako sam služio u Diviziji, a septembra ću imati godine koje su davno prešle granicu za penziju. Zahvalan sam Bogu za sve blagoslove, mnogo toga što sam naučio i za neverovatan tim koji je bio uz mene u Diviziji, unijama i drugim oblastima koje su bile u sastavu Divizije. Ovo je za mene i prilika da provodim više vremena sa svojom porodicom, a u mirovini planiram da napišem neke interesantne knjige i obavim biblijska istraživanja. Razgovarao sam sa predsednikom Generalne konferencije Tedom Vilsonom o ovome i on će se pobrinuti za proces odabira sledećeg predsednika.“

Pre dolaska u TED, Viklander je služio u Švedskoj, svojoj rodnoj zemlji, kao direktor škole Ekebiholm, kao unijski izvršni sekretar i predsednik Unije.

U proteklih 19 godina Viklander je silno bio obuzet misijom da objavi svetu Boga sekularnom okruženju, u kojem se nalaze mnoge zemlje u sastavu Transevropske divizije. Njegov entuzijazam inspirisao je mnoge vođe na svim nivoima Crkve.

U toku njegove službe Divizija je imala dva teritorijalna usklađivanja. Viklander je za vreme tih tranzicija bio stabilan vođa i pomogao Diviziji da redefiniše svoju viziju i svrhu, zadržavajući fokus na Božjoj misiji.

Ova odluka saopštena je na pravom mestu, za vreme obuke vođa, jer Viklander zagovara rad na vođstvu i daje priliku ljudima da isprobaju nove ideje.

Izvor: TEDNEWS

Adventisti pozivaju Savez koji zagovara uvođenje nedeljnog zakona da ne vrši diskriminaciju

Savez koji zagovara ravnotežu između posla i ličnog života, i društvenu koheziju u Evropi, u januaru je na konferenciji u Briselu neprestano upućivao poziv za uvođenje neradne nedelje.

Evropski savez za uvođenje nedeljnog zakona, koalicija nacionalnih saveza, unija trgovaca, civilnih organizacija i verskih zajednica osnovana je 2011. godine sa ciljem da utiče na Evropski parlament, ali ona zabrinjava zagovornike verske slobode.

Na drugoj konferenciji Savez je uputio zahtev sadašnjim i budućim predstavnicima Evropskog parlamenta da promovišu zakon kojim će se nedelja „poštovati“ kao „dan od odmora“ i garantovati odgovarajući broj radnih sati.

„Neradna nedelja i pristojno radno vreme od ogromnog su značaja za evropske građane i radnike“, piše u dokumentu koji je Savez sastavio, dodajući da radna nedelja sa „radom do kasno u noć, za vreme praznika i nedeljama“ ugrožava zdravlje, sigurnost, porodicu i privatni život radnika.

Nastavak na sledećoj strani ▶

Savez takođe navodi da duža radna nedelja sa nekoliko praznika nije rešenje za finansijske nevolje koje su zadesile Evropu. Umesto toga, ona treba da favorizuje otvaranje novih radnih mesta i kompetitivnost. „Za kompetitivnost je potrebna inovacija, za inovaciju je potrebna kreativnost, a za kreativnost je potreban odmor“, piše u dokumentu.

Verske manjine u Evropi, među kojima su muslimani, Jevreji i adventisti, brine ovaj predlog jer on može da utiče na slobodu veroispovesti, uprkos dobranamernim ciljevima da se smanji stres i preopterećenost poslom.

„Evropski nedeljni zakon može da pogodi milione evropskih građana“, rekao je Liviu Olteanu, direktor za odnose sa javnošću i religijsku slobodu Adventističke crkve u Inter-evropskoj diviziji (EUD).

U vestima od 21. januara 2014. godine EUD je podržala poziciju Hanu Takule, člana Evropskog parlamenta iz Finske koji je govorio protiv neradnih nedelja.

„Zakonodavstvo nikada ne sme da diskriminiše nekoga na religijskoj osnovi. Zakon kojim se uspostavlja nedelja kao univerzalni neradni dan to upravo čini“, rekao je Takula.

„Sloboda veroispovesti osnova je evropskih vrednosti... Evropska unija mora svakome da garantuje ista prava i slobodu da proslavlja dan od odmora u skladu sa uverenjima“, dodao je on.

Džon Grac, direktor Odeljenja za odnose sa javnošću i religijsku slobodu pri Generalnoj konferenciji, rekao je da je zadovoljan što su Takula i drugi članovi Parlamenta zauzeli jasan stav protiv neradne nedelje. „Ohrabrujemo sve zakonodavce u Evropi da štite prava ljudi svih vera, uključujući i one koji ne poštuju nedelju kao dan odmora“, rekao je Grac.

Adventisti u Evropi doveli su u pitanje efekte neradnih dana otkako je osnovan Evropski savez za uvođenje nedelje kao neradnog dana.

Rafat Kamal, direktor za odnose sa javnošću i slobodu veroispovesti Adventističke crkve u Severnoj Evropi, rekao je 2011. godine da adventisti „podržavaju ideju da je ljudima potreban dan za odmor kako bi se ostvarila ravnoteža između posla i ličnog života“, ali „u isto vreme, želimo da budemo sigurni da će biti poštovani i oni koji ne svetkuju nedelju kao religijski dan odmora“.

Olteanu sada direktno poziva članove Evropskog parlamenta da „se ne mešaju u pitanja koja se odnose na verske slobode i slobodu savesti, predlažući ili prihvatajući zakone koji će uticati na slobodu veroispovesti verskih manjina.“

Olteanu je ohrabrio vernike Adventističke crkve u Evropi da se mole za ovaj problem i da kontaktiraju svoje predstavnike u Parlamentu ili članove Evropskog parlamenta da lobiraju za slobodu veroispovesti.

„Moramo se naoružati ljubavlju, uravnoteženošću i pozitivnim stavom ako želimo da budemo ambasadori slobode, nade i mira, da volimo druge, ali i da budemo oni koji će braniti religijsku slobodu svih ljudi“, rekao je Olteanu.

Glavna tema prilikom obeležavanja praznika verske slobode na Haitima bila je koegzistencija u miru

Zagovornici predlažu obeležavanje praznika verske slobode na državnom nivou

Obeležavanje dana verske slobode na Haitima, februara meseca, povezuje se sa Adventističkom crkvom kao vodećim zagovornikom prava za slobodu veroispovesti u zemlji.

Ovaj dan je organizovala Haitiska misija a sponzor akcije bila je organizacija IRLA (International Religious Liberty Association). Događaj je pokrenuo više od 3000 pristalica u Port o Prens u koji su proslavljali slobodu veroispovesti i pomogli da se na Karibima problem verske slobode podigne na viši nivo.

Port o Prens je grad koji se još uvek oporavlja od razarajućeg zemljotresa iz 2010. godine koji je pričinio štetu od 7,8 milijardi

DAN SLOBODE: Džon Grac, direktor za odnose sa javnošću i Odeljenja za slobodu veroispovesti pri Generalnoj konferenciji (u sredini), Teart St. Pjer, predsednik Haitiske misije, Eli Henri sekretar Inter-američke divizije i ostali na Kongresu o verskoj slobodi održanom u Port o Prens u Haitima.

američkih dolara, u zemlji koja inače važi za najsiromašniju zemlju zapadne hemisfere. Dva uragana iz 2012. godine dodatno su iskomplikovala proces obnove zemlje.

„Haitičani su pokazali veliku hrabrost i vanrednu sposobnost za preživljavanje... Sloboda veroispovesti jedno je od haitiskih bogatstava koje želimo da sačuvamo“, rekao je Džon Grac, generalni sekretar organizacije IRLA.

Ovaj događaj bio je sastavni deo Prvog kongresa o verskim slobodama na Haitima. Stotine zagovornika, boraca za ljudska prava, predstavnika vlade i verskih zajednica, prisustvovali su dvodnevnom predavanjima i radionicama gde se osećao mir koji postoji između raznih verskih grupacija, a sam Kongres je doneo i nekoliko predloga.

Grupa se zalagala za osnivanje Haitiske skupštine za organizaciju IRLA i pregovarala sa državom da se ustanovi državni dan kojim se obeležava dan slobode veroispovesti.

Druge preporuke bile su:

- *Kongres poziva državu da sačuva odvojenost crkve od države.*
- *Kongres osuđuje svaki postupak netolerancije, diskriminacije i nasilja protiv pojedinaca ili grupa zbog njihove verske opredeljenosti.*
- *Kongres se solidariše sa svim grupama i pojedincima koji su žrtve narušavanja verske slobode širom sveta.*

Meri Karmil Rosa En Auguste, ministar za ljudska prava na Haitima, u toku svog izlaganja nazvala je versku slobodu „suštinskim“ ljudskim pravom. „Samo kroz slobodu savesti pojedinac i država mogu da jačaju“ kazala je ona.

Fransua Klaveroli, predsednik Federacije protestanata Francuske i grupa verskih vođa iz Pariza dali su ovom događaju „internacionalnu dimenziju“, rekao je Grac. Haiti su jedina nezavisna nacija u Južnoj Americi gde se pretežno govori francuski jezik.

Druge protestantske denominacije, Rimokatolička crkva, Vojaska spasa i sinkretističke religije takođe su predstavljene na Kongresu. Sinkretističke religije kao što je vudu religija na Haitima veoma su rasprostranjene.

Drugo obeležavanje dana verske slobode u Port o Prens planiran je za 2015. godinu.

Zašto Pavle kaže da je greh došao na svet kroz Adama, kada je Eva prva pogrešila?

Ko je odgovoran?

Evina umešanost u nastanak greha koji je pogodio svet, tema je oko koje se raspravljalo još od najranijih vremena. Jevrejska literatura pokušava da zanemari Evinu ulogu, iako je u nekim slučajevima ona okrivljena za nastanak greha. Takođe nailazimo i na ideju da je Adam bio odgovoran za njen prestup, a zbog toga i za greh koji je došao na svet. Danas, velika većina objašnjava da je Adam u Pavlovoj teologiji predstavnik čovečanstva pa je na taj način uticao na sve ljude. Ispitaću neke biblijske dokaze, prirodu Adamovog greha a zatim ću vam ponuditi predlog koji možete razmotriti.

1. Adam i Eva: Eva se pominje u samo dva novozačetna teksta: 2. Korinćanima 11,3 i 1. Timotiju 2,13.14. Pavle strahuje za Korinćane i kaže: „Ali se bojim da kako kao što zmija Evu prevari (exapataō, navesti nekoga da prihvati lažne ideje) lukavstvom svojim tako i razumi vaši da se ne odvrte (phzeirō, upropaste, iskvare) od prostote koja je u Hristu“ (2. Korinćanima 11,3).

Lažni učitelji su kao zmija a vernici kao Eva. Oni ne bi trebalo da slede njen primer. Njen greh je što je sebi dozvolila da ne poslušava Boga i rezultat je bila unutrašnja iskvarenost. Njen greh nije bio neizbežan, i zato je bila odgovorna što ga je počinila.

U 1. Timotiju 2,13.14, Pavle opisuje opasnost koja vrebala kada se slušaju lažni učitelji i to povezuje sa Evinim iskustvom. Bog je prvo stvorio Adama a zatim Evu. Međutim, Eva je prva bila prevarena (apataō, prevariti, navesti na pogrešan put). Činjenica da je Adam prvi stvoren suprotstavljena je činjenici da je Eva prva pogrešila, kako bi se pokazalo da obmana nije bila neizbežna. Pošto Adam nije bio prevaren, sledi da ni Eva nije morala da pogreši. Otuda je to što je prevarena, kao i u slučaju Korinćana, neoprostivo.

2. Adamov greh: Uprkos činjenici da je Eva počinila greh, Pavle tvrdi da je „greh“ (hamartia, greh, zlo) došao na svet kroz Adama (Rimljanima 5,12). Njegov greh nazvan je „prestupom“ (stih 15, paraptoma, „prestup“) zato što je jeo plod sa drveta, i delom „neposlušnosti“ (stih 19, parakoē, nevoljnost da se poslušava) zato što nije poslušao božansku zapovest. Međutim, greh

koji je došao na svet nije isti kao greh koji je Adam počinio. Pavle personifikuje greh i kaže da je on zla sila koja je kao rezultat Adamovog greha ušla u svet i zavlada njime svojom smrtonosnom silom (6,12). Zato Pavle koristi Adama da prikaže prirodno stanje čoveka: u paloj Adamovoj prirodi čovek će propasti (1. Korinćanima 15,21), dok će u novom Adamu pronaći život. Razlika je velika: život u Adamu se završava smrću, dok se smrt u Hristu završava vaskrsenjem u novi život. Prirodan život, predstavljen Adamom, neće, dok će životodavna Hristova sila doneti novi život (od 44 do 49. stiha). Nasuprot zlu koje je došlo na svet, stoji Hristos koji je došao sa neba da ga porazi.

3. Adam i vlast: Pavlove ideje utemeljene su na 1. Mojsijevoj 1,28 (uporedi sa Rimljanima 6,16; 8,18-23). Razmotrite ovu moju tvrdnju: u 1. Mojsijevoj piše da je Bog Adamu i Evi dao vlast na Zemlji. Da bi greh mogao da zavlada svetom, oboje su morali da mu predaju svoju vlast. Evin greh nije bio toliko snažan da se ta vlast izgubi. Sve dok je jedno od njih dvoje bilo odano Gospodu, greh/zlo ne bi moglo da zavlada svetom. Bez obzira što je Eva prva zgrešila, tek je sa Adamom greh/zlo došao na svet i porobio ga. Rezultati Adamovog prestupa bili su ozbiljniji od Evinih.

Pavle je bio u pravu kada je rekao da je greh došao na svet preko Adama. Ali zahvaljujemo Bogu za Novog Adama, Isusa Hrista, koji nas oslobađa od ropstva grehu (Rimljanima 6,8-11) i konačno će osloboditi i sve stvoreno (Rimljanima 8,18-23).

Angel Manuel Rodriguez bio je direktor Biblijskog istraživačkog instituta pre nego što je otišao u mirovinu.

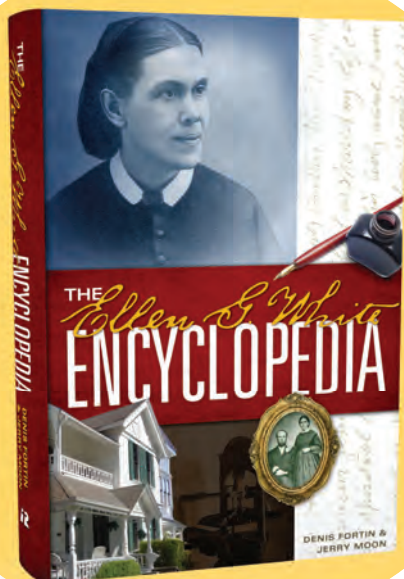
Enciklopedija Elen Vajt koja je nedavno izašla rezultat je trinaestogodišnjeg sna, planiranja i rada. Ona je na putu da postane jedno od najkorisnijih izvora o životu i delu Elen Vajt i adventističkoj istoriji i teologiji.

skog pokreta koji trenutno broji nekih dvadeset miliona odraslih pripadnika. Nažalost, ona je ostala uglavnom nepoznata široj publici.

Najt je zamislio da ova knjiga bude standardan izvor o životu i delu Elen Vajt, namenjen čitaocima među kojima su stručnjaci, studenti, laici i običan čovek. Njegova

jući prioritete, Najt je priznao da za pisanje Enciklopedije treba uključiti i druge.

Novembra 2000. godine, Najt nas je pitao da li bismo želeli da postanemo suizdavači ove enciklopedije. Najt je predložio da on bude redaktor teksta, a nama je predao uređivačke obaveze oko ugovara-

Enciklop Elen Vajt

*Novi pomoćni
materijal za Crkvu*

Denis Fortin i Džeri Mun

Kratka istorija projekta

Džordž Najt je otpočeo ovaj projekat krajem devedesetih. U to vreme, Najt je bio profesor crkvene istorije na Adventističkom univerzitetu Endrus u državi Mičigen, kada je naišao na reklamu za Enciklopediju K. S. Luisa i tako dobio ideju da napiše nešto slično o Elen Vajt, znamenitoj ženi devetnaestog veka. I pored toga što je postojalo na hiljade strana koje je sama napisala, a i onih koje su drugi pisali o njoj, nije postojao nijedan sveobuhvatni izvor koji bi novom čitaocu mogao da omogući lak pristup odgovarajućim informacijama.

Elen Vajt bila je plodan pisac, uspešan reformator u oblasti zdravlja i suosnivač Crkve adventista sedmoga dana, globalnog ver-

namera bila je da Enciklopediju podeli na dve velike celine. U prvoj bi se našli autorski članci i podaci poređani po abecednom redu, koji su prošli recenziju raznih stručnjaka. Takođe je želeo da jezik u Enciklopediji bude prilagođen svakom čitaocu.

Istražujući indekse i sadržaje postojećih radova o Elen Vajt i adventističkoj istoriji, Najt je počeo da sastavlja privremeni spisak potrebnih članaka. Ovu ideju predstavio je našoj izdavačkoj kući i postarao se da ostvari saradnju sa Zaostavštinom Elen Vajt.

Ovaj projekat je mirovao sve do jeseni 2000. godine. Te godine Najt je planirao da obustavi projekat, jer je shvatio da na svom spisku ima mnogo knjiga o kojima je trebalo da se piše ili da se uredi. Sastavlja-

”

Učešće u pisanju ovog dela nisu imali samo stručnjaci u svojim oblastima, već su ih nekoliko puta revidirali oni sa drugačijim perspektivama... Uravnoteženo se gledalo na savete Elen Vajt. Projekat je trajao 14 godina i u njemu je učestvovalo skoro 200 eksperata koji su napisali nekih 1300 kratkih i 7 glavnih članaka. “

nja sa izdavačem, odabir autora, lekturu članaka i kompletan rad na realizaciji ovog projekta. Prihvatili smo učešće u ovom projektu, ne shvatajući veličinu posla koji je pred nama i koliko će dugo trajati.

Svrha ove knjige je od samog početka bila da uputi na standardne reference koje osoba bez pred-

edija

znanja o nekoj temi može lako da koristi, ali i da dobije informacije koje mogu biti korisne i stručnjacima. Enciklopediji je svojim člancima doprinelo oko 180 autora širom sveta. Ona ne samo da je sažet ali i sveobuhvatan vodič za ogromne izvore koji već postoje o Elen Vajt, već se tu može naći i značajan broj novih istraživanja.

I novi i stari čitaoci ovde će pronaći pouzdane informacije, koje su predstavljene kroz svežu i novu perspektivu. Kako bi podaci koji će se naći u enciklopediji bili tačni, čitavo delo dato je na reviziju stručnjacima, dodatno su ga pogledali uređivači i na kraju je upućeno izdavačkoj kući Rivju end Herald /Review and Herald/ radi još jedne provere.

Delo ovog opsega ne bi moglo da se završi bez podrške i pomoći mnogih. Ovaj projekat rezultat je saradnje brojnih autora, izdavača, diplomiranih asistenata sa Univerziteta Endrus i kolega sa različitih istraživačkih instituta kao što su Zaostavština Elen Vajt, Centar za adventističke studije Univerziteta Endrus i Arhiva Generalne konfederacije u Silver Springu, u državi

Merilend. Izdavači Rivju end Herald-a značajno su doprineli svojim iskustvom i ohrabrenjem za vreme svih faza projekta.

Kako koristiti enciklopediju?

Enciklopedija Elen Vajt podeljena je na tri glavne celine, koje čitalac lako može da uoči. Prvi deo sadrži glavne uvodne članke o Elen Vajt – njenu životnu priču, glavne teme u njenim spisima, principe tumačenja, izvore za istraživanje, njenu teologiju i bibliografiju sekundarnih izvora. Prvi deo se lako prepoznaje po dužim člancima sa endnotama.

Drugi deo navodi bibliografiju, uključujući i spise ljudi sa kojima je Elen Vajt direktno komunicirala, ili se dopisivala, ili je pisala o njima. Nekoliko istorijskih figura koji nisu bili njeni savremenici, kao što su Martin Luter i Žan Kalvin, mogu se naći u tematskom odeljku gde se njihova teologija dovodi u vezu sa Elen Vajt. Listajući knjigu, neko može prepoznati drugi deo po kraćim člancima o pojedincima – tu se nalazi i veliki broj fotografija.

Treći deo, ujedno i najveći, sadrži članke sa različitim temama, čija dužina varira od nekoliko hiljada reči do nešto manje od sto. Oni su organizovani po abecednom redu i postavljeni u dve kolone. Taj deo sadrži čitave teme ili doktrine o kojima je govorila Elen Vajt, knjige koje je pisala, istorijske događaje i mesta, i institucije sa kojima je bila povezana.

Naslov svakog članka u bibliografiji ili tematski deo organizovani su po abecednom redu i označeni masnim slovima. U svakom članku reference su date u zagradama i u skraćenom obliku za spise Elen Vajt. Zvezdica (*) upućuje na teme ili pojedince o kojima govore posebni članci u enciklopediji. U nekim člancima može se naći

”

Elen Vajt je bila najuticajniji pisac u adventističkoj istoriji, i još uvek postoji mnogo pogrešnih informacija o tome šta je pisala i zašto je pisala... Ova knjiga namenjena je ljudima koji razmišljaju i koji žele bolje da razumeju njen život i delo. “

Džordž Najt, brošura Rivju end Herald-a

i izraz „vidi“. Svaki članak sadrži ime autora. Nepotpisane članke napisali su uređivači. Većina nepotpisanih članaka u bibliografskom delu napisao je Majkl V. Kempbel, asistent na Odeljenju za istorijsko/teološke studije na Adventističkom internacionalnom institutu za napredne studije na Filipinima.

Nadamo se da će osim toga što je omogućilo lak pristup ogromnoj količini informacija o Elen Vajt, gde je sistematizovano trenutno znanje, ovo delo stimulisati novi talas interesovanja i istraživanja o tom uticajnom verskom vođi i piscu devetnaestog veka.

Denis Fontin i Džeri Mun
su profesori teologije na Univerzitetu Endrus.

STARI UNIVERZITET: Članovi komisije koji 2004. godine procenjuju budućnost starog univerziteta. S leva na desno: prof. Mutuku Mutinga sa autorom i Jožef Silvasi, rektor.

S desne strane: ZBRISANE ČITAVE PORODICE: dr Džes Tabaranza, hirurg u bolnici Mugonero i Žak Nkinzingabo predsednik misionskog polja Zapadne Ruande, čitaju imena porodica koje su ubijene u toku genocida.

Od pakla do nade

Klod Ričli

Ruanda dvadeset godina kasnije

„U paklu nije ostao nijedan đavo, rekao je misionar. ‘Svi su u Ruandi’“.

Ovaj naslov se mogao pročitati na naslovnoj strani magazina Tajm, 16. maja 1994. godine.¹ Sećam se kako mi je neka jeza prošla kroz kičmu kada sam u proleće te godine ugledao tu naslovnu stranu. Pošto su moj otac i prijatelji služili kao misionari na Adventističkom univerzitetu u Srednjoj Africi (AUCA) u gradu Mudede, nisam mogao biti ravnodušan prema patnjama ove prelepe zemlje, ušuškane među planinama Srednje Afrike. Zapravo, nikoga u kome kuca srce ne bi mogla da ne uznemiri situacija koja je tu zemlju žestoko potresla zbog plemenske mržnje i razaranja, što je usmrtilo gotovo milion ljudi u toku sto krvavih

dana, koju jednostavno nazivamo „genocidom“.

Tačno deset godina kasnije, prve nedelje u aprilu 2004. godine doputovao sam u Mudende u Ruandi, kao predstavnik delegacije novoformljene Istočno-centralne afričke divizije. Pred nas je stavljen zadatak da predložimo šta ćemo raditi sa do tada već oronulim univerzitetom. Stajao sam tamo, usred – kako je magazin Tajm to nazvao – „polja smrti u Ruandi,“ na mestu gde je nekada bila adventistička ustanova, odeljenje za prirodne nauke, gde je više od 1000 ljudi koji su tu potražili utočište izmasakrirala pobesneta masa. Trideset dvoje naših studenata je na tom mestu izgubilo živote.

Smešteno na istočnoj padini Virunga planine, na oko 2000 metara

nadmorske visine, mesto je gotovo uvek prekriveno maglom. Tada mi je taj prizor ličio na večnu borbu da se oteraju duhovi prošlosti. Zaista, kao da čitava zemlja još uvek nije izašla na kraj sa tragedijom.

Izgledalo je kao da se na svakom mestu oseća dah smrti. Polja su ostala neobrađena. Ugljenisana stabla stajala su kao tihi svedoci izgubljenih šuma. Domovi zapušteni.

Letargija je uhvatila Kigali, glavni grad zemlje. Saobraćaja nije bilo. Rezervisan po svojoj prirodi, narod Ruande se još uvek borio sa svojom tugom, demoralisan neshvatljivim gubicima. Čitave porodice zbrisane. Da li zemlja, da li Crkva, tako ponosne na svoj Univerzitet u Mudendeu može da se izbori sa tragedijom i iz pakla se uhvati za nadu?

Iznad: OSTAVLJENA U RUŠEVINAMA: Stari centralni akademski blok u Mudendeu 2004. godine.

Levo: POTPUNO NOV UNIVERZITET: Centralni akademski blok Adventističkog univerziteta u srednjoj Africi blizu Kigalija.

Nisam mogao da pretpostavim da je Bog već tada podigao arhitekta koji će obnoviti crkvu u Ruandi.

Arhitekta nade

Došli su iz četiri zemlje. Prvi je bio predsednik Mađarske unije koji je svoj karakter i odlučnost izgradio u vreme komunističkog režima, koji je čuo Božji poziv i 2001. godine došao u Ruandu. Jožef Silvasi, zajedno sa svojom suprugom, odlučio je da služi kao glavni sekretar na Adventističkom univerzitetu u Srednjoj Africi. Njegova kancelarija se nalazila na malom koledžu Gišušu u Kigaliju. Kada je Silvasi stigao i video kako je koledž bio u lošem stanju, gotovo da je u istom trenutku poželeo da se vrati kući. To mesto nije ličilo na univerzitet, već na osnovnu školu bez ikakve opreme. Biblioteka nije bila veća od prosečne dnevne sobe u Americi. U njegovu kancelariju jedva da je mogao da stane mali sto, policica za knjige i stolica za posetioca. Na koledž se upisalo svega 320 studenata. Uprkos brojnim životnim pretnjama, Silvasi je ostao samo zato što je imao viziju.

Jedan deo od 200.000 američkih dolara koje je Crkva prikupila da se sanira šteta nastala na Univerzitetu Mudende koji je tada služio kao kamp za izbeglice

UNHCR-a nakon genocida, Silvasi je kupio prelepu zemlju od grada Kigalija na brdu Masoro, preko puta međunarodnog aerodroma. Ali šta je mogao s tim da uradi?

Te iste godine, Bog je pokrenuo srca mladog para sa Filipina, Dominika i Endži Pagarigan. Dominik je bio arhitekta, a Endži šef finansijskog odeljenja adventističke bolnice u Manili. Ona se pridružila svom suprugu i na Adventističkom univerzitetu u srednjoj Africi bila angažovana kao profesor računovodstva, dok je on pravio planove za projektovanje nove zgrade. Tada nisu znali da će upravo oni, zajedno sa Silvasijem, položiti temelje od kojih neće nastati samo univerzitet, već i čitava Crkva u Ruandi. Put je, međutim, bio veoma težak. Prva velika prekretnica? Odluka šta učiniti sa univerzitetom imovinom u Mudendeu.

Prekretnica

Istorijski događaj odigrao se 13. maja 2004. godine u hotelu Novotel u Kigaliju. Izvršni odbor Srednjoistočne afričke divizije organizovao je svoj redovni polugodišnji sastanak i najvažnija tema na dnevnom redu bio je izveštaj komisije koji je trebalo da utiče na budućnost Mudende.

Pod vođstvom Mutuku Mutinge, profesora iz Kenije, komisija je preporučila da se prihvati ponuda vlade da otkupi oronulu univerzitetu imovinu i da se nastavi sa izgradnjom univerziteta na brdu Masoro.

Oni koji se nisu slagali sa odlukom ozbiljno su se razljutili. Mnogi u odboru sećali su se „slavnih dana” Mudende. To su bili nekadašnji studenti i osoblje ovog univerziteta. Oni koji su izgubili svoje živote bili su njihovi prijatelji. Kako mogu da okrenu leđa tako važnom delu svog života i istoriji Crkve u Ruandi? Molbe da se Mudendi da još jedna šansa postale su sve vatrenije, ton sve žešći.

Na kraju je Džefri Mbvana, tadašnji predsednik Divizije i predsedavajući u odboru, darovit čovek, pošten i razuman, zamolio da se rezimiraju argumenti i pozvao na glasanje. Svako je bez daha čekao da čuje konačne rezultate glasanja. Preporuka komisije prošla je sa svega dva glasa više. Put je sada bio otvoren za potpuno novu budućnost.

FINANSIJSKA STABILNOST: Endži Pagarigan prorektor finansijskog odeljenja, obnovila finansijsku stabilnost univerziteta.

ARHITEKTA: Dominik Pagarigan, arhitekta zgrade Adventističkog univerziteta u Srednjoj Africi, izradio je i implementirao sve građevinske planove.

GRAĐENJE BUDUĆNOSTI: Abel Sebašašaji, rektor Adventističkog univerziteta u srednjoj Africi, za vreme inspekcije gradilišta Gišušu.

Potpuno nova budućnost

I to kakva budućnost! Posetio sam obnovljen univerzitet na brdu Masoro. Novi prorektor, Abel Sebašašaji, Ruandčanin, učesnik komisije koja je odlučivala o budućnosti Mudende, dočeka me je u svojoj velikoj kancelariji sa pogledom na prelep univerzitetski park prošaran zgradama kojima se crkva ponosi. Njih je projektovao i izgradio arhitekta Pagarigan, a finansiranje izgradnje pedantno je vodila njegova supruga Endži.

Endži je 2006. godine postala šef finansijskog odeljenja, i ona je bila zaslužna što je finansijska situacija dovedena u red. Sebašašaji je rekao: „Četiri godine je morala da praktikuje ‘arheologiju’: knjige su bile potpuno nepouzdanе, računovodstveni sistem nije postojao, protok gotovog novca bio je problematičan. Ali je na kraju uspeła

da sačuva novac i bez gubitaka izgradi ovaj prelepi univerzitet i još jedan u Gišušu.“

„Osnovna škola“ koja je nekada tamo stajala srušena je i zamenjena velikom zgradom koja je još uvek u izgradnji, sa 24 učionice koje mogu da prime rastuću IT i službenu administraciju. Broj upisanih studenata je sa 320 narastao na 3200. Pored studija u oblasti obrazovanja i teologije uvedeni su i softver inženjerstvo, prirodne nauke, ekonomija, geografija i još jedna grana – medicina.

Izgradnja budućnosti zemlje

Pre nekoliko meseci, Sebašašaji i Ndahajo Klaver, zamenik prorektora za akademska pitanja, bili su pozvani u kancelariju ministra obrazovanja. Nakon što je odao priznanje za njihov rad i zahvalio za kvalitetno obrazovanje koje univerzitet pruža, ministar je u ime države od njih zatražio da Adventistički univerzitet u srednjoj Africi uvede prvi medicinski fakultet u Ruandi. Vlada bi

trebalo da pomogne oko stažiranja, školarina i pristupa drugim partnerima. Četiri miliona dolara još uvek treba da se prikupi, ali se planira da se u septembru 2015. godine otvore vrata za prvih 45 studenata.

Još jedan arhitekta

„Obnovljenje univerziteta bilo je obnovljenje crkve“, rekao je Hesron Bajilingiro, skroman čovek uprkos visokim akademskim kvalifikacijama. Poreklom Ruandčanin, postao je državljanin Sjedinjenih Država nakon mnogo godina provedenih u obrazovanju. Ima master diplomu iz oblasti religije i poslovne administracije i doktorat iz oblasti religije, koje je stekao na Univerzitetu Endrus u Mičigenu. On je mogao da ima sjajnu karijeru gde god da je otišao. Umesto toga, za razliku od mnogih Afrikanaca, on je 2003. godine sa suprugom Anom odlučio da se vrati u rodnu zemlju da posluži kao pomoćni blagajnik Unije. Proveo je prve dve godine u sređivanju sistema i procedura koje će obezbediti zdravu finansijsku budućnost Crkve. Godine 2005. postao je predsednik Unije u Ruandi.

Na kraju sunčanog dana u Kigaliju, stajao sam sa njim na krovu devetospratne zgrade u izgradnji, okruže-

SEDIŠTE NOVE RUANDSKE MISIJE:
U izgradnji u Kigaliju.

LICE SUTRAŠNJICE: Deca u adventističkoj školi u Ruhengeri mogu da se raduju svetloj budućnosti u obnovljenoj zemlji.

ne ambasadama, i samo posmatrao grad Kigali. Ovo će biti nova zgrada crkvene administracije u Ruandi, sa mnogo kancelarija koje će se izdavati i tako pribavljati sredstva za nove projekte: škole koje će puniti univerzitet, klinike koje će se brinuti o zdravlju stanovnika, crkve.

Dok je Bajilingiro predstavljao planove, ovaj po prirodi tihi čovek odjednom postaje neobično živ. Govori o Gitarami, novom centru u zemlji, sa kancelarijama koje će doprijeti boljoj vidljivosti Crkve. „Ali to nije bilo dovoljno“, kazao je. „Rekli smo sebi, hajde da osnujemo srednje škole kako bismo mogli da utičemo na mlade ljude. Sada imamo 24 učionice spremne da prime učenike.“ Oni su izgradili i dva učenička doma čije usluge koristi oko 800 đaka.

„Želeli smo da ovu decu upoznamo sa našim učenjem i misijom“, objašnjava Bajilingiro. „Takođe ima mnogo zemlje koja se prodaje. Poželeli smo da je kupimo. Razgovarao sam sa gradonačelnikom (i rekao mu) da će univerzitet tu zemlju upotrebiti za proširenje.“

„Pagarigan je već napravio glavni plan. Od onog trenutka kada bismo izgradili srednju školu i sedište misije – siguran sam da će Crkva imati u tom gradu veliki uticaj.“

U turi po zemlji, Bajilingiro mi pokazuje novu medicinsku školu

koja se nalazi odmah do adventističke bolnice u Mugoneru, koja će uskoro primiti đake – čim država odobri program. U Gisenaju, blizu granice sa Demokratskom Republikom Kongo, pokazao mi je veliku srednju školu. To imanje kupljeno je uz finansijsku pomoć jednog vernika i na njemu se nalazi skladište koje je bilo u vlasništvu druge denominacije. Kada su vernici shvatili da su ga kupili adventisti, neki su se uznemirili, a drugi su nas pitali šta propovedamo. Na kraju evangelizacije koja je održana u tim prostorijama oko 140 ljudi je zatražilo da se krsti i pridruži crkvi. Mi sada u tom mestu imamo zajednicu koja raste.

Zaustavili smo se u Ruhengeri da posetimo crkvu Galilaja koja je osnovana pre godinu dana. Crkva ima 324 vernika, ali planira da ta brojka za par godina naraste na 2000. Izgradnja nove zgrade dobro napreduje. U gradu se podižu još dve crkve koje mogu da prime više od 2000 ljudi. Izgradnja škole za 1400 đaka privodi se kraju.

Žerar Karasira, koji je studirao na Adventističkom univerzitetu u srednjoj Africi, sada predsednik Severne ruandske oblasti, primio me je i pokazao novu administrativnu zgradu oblasti. To je moderna trospratna zgrada, sa prostranim kancelarijama, koja ima savremeni računovodstveni

sistem povezan sa Unijom i Generalnom konferencijom.

U aprilu 2014. godine biće tačno dvadeset godina od genocida. Kakve li razlike! Kada se vratimo unazad, možemo videti da je mržnja gotovo uništila zemlju. Danas ova zemlja cveta, a i Crkva. Njeni žitelji naučili su da opraštaju jedni drugima i da saraduju. Korupcija je iskorenjena, zakon i red obnovljeni, disciplina ponovo uspostavljena. Zemlja zapravo funkcioniše. Ona je postala uzor u Africi. Naša Crkva je u Ruandi postala izvor inspiracije, duhovne snage i intelektualnog razvoja.

¹ Vidi i „Why? The Killing Fields of Rwanda,“ TIME Magazine, <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,980750,00.html#ixzz2rUsszqKi>.

² Džefri Mbvana je sada potpredsednik Generalne konferencije u Silver Springu u državi Merilend u Sjedinjenim Državama. On je na ovoj funkciji od 2010. godine.

Klod Ričli,
je pomoćni saradnik
časopisa Adventistički svet.

Kako vaša mesna crkva funkcioniše

Razumevanje njenog jedinstva, strukture i autoriteta

Bog je vodio ustanovu i organizaciju Adventističke crkve. Iako je pokret započela mala grupa vernika koji su „tražili istinu kao skriveno blago,“¹ ona je vrlo brzo – u vreme kada je 1863. godine zvanično organizovana Generalna konferencija – imala više hiljada pristalica. Kako je Crkva rasla, tako je rasla i organizaciona struktura Crkve sa ciljem da se „ustpostavi red i usklađeno delovanje“.²

Crkvena organizacija nije nastala preko noći, već je stvarana pažljivo i uz mnogo molitve, a ovaj proces pratili su Božja mudrost i vođstvo, uz pomoć Pisma i dara Duha proroštva.

Naša crkvena organizacija postoji kao sistem službi koje održavaju red i usklađuju akcije Bogom dane misije Crkve da objavi Njegove istine za poslednje vreme. To je predstavnički sistem gde nijedan vođa ili grupa ne mogu da diktiraju strategiju, akcije ili aktivnosti Crkve.

Pošto su svi nivoi Crkve usaglašeni, razne inicijative mogu poteći sa bilo kog nivoa, a njih razmatraju odbori. Ponekad inicijative počinju na osnovnom nivou a onda postanu deo crkvene strategije. To je dinamički sistem. Svaki vernik ima pravo glasa u ovoj organizaciji.

Važnost mesne crkve

Veoma je bitna uloga mesne crkve. Ona neguje i čuva naše učenje i praksu. Stabilne mesne crkve ključ su za stabilnu organizaciju Adventističke crkve. Ukoliko vas nešto brine, nemojte samo gledati u Generalnu konferenciju i misliti da će se ona postarati za sve. Odanost našoj poruci i misiji počinje u mesnoj crkvi. Molimo vas za učešće u životu i misiji crkve u svom gradu.

Jedna od vaših prvih obaveza jeste da se molite za mesnu crkvu: svog pastora, izabrane starešine i misiju. Učestvujte u aktivnostima. Uključite se. Imajte na umu da nisu samo javna predavanja

način da se utiče na ljude, to može biti i vaš lični kontakt sa ključnim vođama u crkvi. Ukoliko imate nešto što vas muči, porazgovarajte o tome sa pastorom ili nekim vođom u crkvi; pričajte sa vođom subotne škole; pričajte sa svima koji urade ono što naume.

Pažljivo sledite metodološki pristup. Ukoliko niste zadovoljni određenim nivoom, pređite na sledeći. Svako mora biti deo procesa. Adventistička crkva, na bilo kom nivou, nije piramidalno autoritativno ustrojstvo, gde samo par ljudi odlučuje.

Dok u razgovoru jedan na jedan rasterećujete svoje srce iznoseći ono što ga opterećuje, Sveti Duh vam može pomoći da utičete na vođu. Nikada nemojte misliti da pismo u elektronskom obliku ili jednostavan razgovor nemaju isti uticaj na osobu kojoj se obraćate. Znam da mnogi tako misle. Mnogi imejlovi i razgovori uticali su na mene.

GENERALNA KONFERENCIJA

DIVIZIJA

UNIJSKA KONFERENCIJA ILI UNIJSKA MISIJA

OBLAST ILI MISIJA

MESNA CRKVA

“Svrha postojanja organizacije jeste da nas štiti, od pojedinaca ili grupa koje mogu loše uticati na Božju Crkvu i njenu misiju.”

Usklađena celina

Radite u duhu molitve, proučavajte Bibliju i savete tražite u Duhu proroštva. Zapamtite da naša Crkva počiva na saglasnosti i saradnji. Ne postoji razlog da se bilo ko svrsta na jednu stranu i učestvuje u međusobnoj borbi. Bog ne želi takvu Crkvu. Ponekad se javi potreba da glasamo i tako sagledamo kako čitava grupa razmišlja, ali opšte

govoreći, najbolji način da se rešavaju problemi jeste molitva na kolenima, usrdno proučavanje Biblije i pomoć Duha Svetoga. Glasanje mora da vodi Bog. Taj sistem u crkvama moramo koristiti efikasno.

Neki ljudi kritikuju crkvenu strukturu navodeći kao argument da su različiti nivoi duplirani i nepotrebni u ovo vreme horizontalnih struktura organizacije.

Dok sam služio kao predsednik Evroafričke divizije, video sam veliku vrednost, a to će vam reći bilo koji predsednik Divizije, naše organizacione strukture, gde se lokalni problemi rešavaju na lokalnom nivou. Predmeti veće težine prenose se na regionalni nivo – Uniju, Oblast ili Misiju. Ozbiljnije tačke rešavaju se na nivou Divizije, a ponekad se prenose i na Generalnu konferenciju.

Na kraju, pitanja od opšteg značaja iznose se na sednicama Generalne konferencije gde više od 2000 predstavnika crkava širom sveta diskutuje i glasa o tim pitanjima.

Veoma ozbiljno shvatamo ovaj predstavnički sistem crkvene uprave, i znamo da „kada se na sednicama Generalne konferencije sakupe mišljenja braće sa različitih teritorija, nezavisnost i lični sud ne smeju se tvrdoglavo zastupati, već potčiniti... Bog je zapovedio da svaki predstavnik Njegove Crkve iz svih delova sveta ima isti autoritet na sednici Generalne konferencije. Greška koju neki mogu da naprave jeste da mišljenju i sudu jednog čoveka, ili ma-

nje grupe, daju ogromnu važnost koju je Bog zapravo poverio svojoj Crkvi u davanju suda i glasa Generalnoj konferenciji koja je sazvana radi napretka Njegovog dela.³

Svrha postojanja organizacije jeste da nas štiti od pojedinaca ili grupa koje mogu loše uticati na Božju Crkvu i njenu misiju. Ona svim vernicima daje pravo glasa i mogućnost da utiču na misiju Crkve, tako da „sve ... biva pošteno i uredno“ (1. Korinćanima 14,40).

Biblija je prepuna principa u vezi sa međusobnim odnosima, organizacijom, upravljanjem, kao i instrukcija kako možemo da obavimo Božju misiju. Ova tema odzvanja i u spisima Duha proroštva. Ako se udružimo i sledimo Božji plan za organizaciju i jedinstvo u Crkvi, krenućemo napred ujedinjeni u misiji koju nam je On poverio.

¹ Testimonies to Ministers, p. 24.

² The Acts of the Apostles, p. 92.

³ Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 260, 261.

Ted Wilson,
je predsednik
Adventističke crkve.

istorija

Misionski projekat „Širenje svetlosti“ na delu

Širenje svetlosti svetu (*Giving Light to Our World – GLOW*) je misionski projekat pokrenut u Kaliforniji, SAD, ali se sada širi i u drugim divizijama u svetu. Zasniva se na ideji da vernici besplatno dele traktate u svakoj prilici. Traktati se trenutno štampaju na 45 jezika. Evo kratke priče koja opisuje kako je jedan život bio dotaknut ovom inicijativom:

KUBA: Marijini roditelji planirali su da otputuju na Kubu u posetu rođacima, pa je ona pripremila razne poklone koje će im njeni roditelji odneti. Gospod ju je nadahnuo i ona je svojoj ujni uz poklon poslala i traktat. Marija joj je takođe napisala i pismo u kojem joj se zahvalila za sve dobro što je primila u njenom domu dok je bila mala. Nažalost, Edgar, njen sin umro je sa tri godine, pa joj je Marija rekla da će Isus, kada bude ponovo došao, vratiti majkama svu malu decu koja su umrla.

„Rekla sam da ne mogu znati koliko je strašan njen bol zbog izgubljenog deteta, ali da će ona, kada joj Isus vrati sina, biti neverovatno srećna“, rekla je Marija. „Pošto više nije verovala Bogu, pitala sam je kome bi želela da Isus da Edgara. Rekla sam joj da bi za mene bila čast da ga dobijem, ali da mislim da bi ona želela da bude ta koja će dobiti svoga sina.“ Marija je ovom pismu pridružila traktat na španskom na kome je pisalo „Ima li nade nakon smrti?“

Majka joj je kasnije rekla da je ujna plakala čitajući pismo i traktat. Marijina ujna je tada donela odluku da se vrati u crkvu.

Priče sakupio Nelson Ernst, rukovodilac projekta GLOW iz Pacifičke unije u Sjedinjenim Državama. Pogledajte iskustva iz ovog projekta na vimeo.com/user13970741.

Mark Finli

Kako raste vera

Nedavno sam držao vikend predavanja za studente našeg fakulteta o Svetom Duhu i obnovljenju. Nakon jedne prezentacije student me je upitao: „Pastor Finli, kako mogu imati više vere? Moja vera je slaba. Želeo bih da imam jaču veru, ali nisam siguran kako mogu da je uvećam?“

Pitanje ovog studenta mi nije bilo novo. Ljudi mi redovno postavljaju to pitanje. Kako možemo imati veru koja raste, koja je silna i živa?

1 Šta je Isus rekao o veri na kraju vremena? Pročitajte tekst u Luki 18,8 da otkrijemo šta je Isus rekao o tome.

Očigledno je da prave vere neće biti dovoljno u vreme kada se Isus vrati. Mnogo toga se može prihvatiti kao vera, ali u ovom tekstu Isus nas svojim pitanjem podseća da postoji potreba za pravom biblijskom verom.

2 Šta je biblijska vera? Kako je Biblija definiše? Pronađite odgovor u Jevrejima 11,1.

Vera je osnova našeg hrišćanskog iskustva. Ona je uverenost da nas Bog voli i da nam želi dobro. Vera implicitno prihvata Božja obećanja. Vera je odnos sa Bogom kao Prijateljem koga dobro poznajemo i koja nam pomaže da činimo šta god On traži od nas.

3 Koja je druga reč za veru? Šta možete da zaključite iz teksta u Pričama 3,5,6? Kako vam ovaj tekst pomaže da shvatite veru?

Elen Vajt ovako govori o veri: „Vera je poverenje u Boga – verovanje da nas On voli i da zna šta je najbolje za nas. Ona nas tako navodi da umesto svojega, izaberemo Njegov put. Umesto našeg neznanja, ona prihvata Njegovu mudrost; umesto naše slabosti, Njegovu silu; umesto naše grešnosti, njegovu pravednost. Naš život, mi sami, sve je to već Njegovo; vera priznaje Njegovo pravo vlasništva i prihvata blagoslove koje ono donosi“ (Vaspitanje, 253).

4 Ko je izvor vere? Kako se osećamo kada mislimo da imamo malo vere ili je uopšte nemamo? Čitajte Rimljanima 12,3.

Vera je dar koji Bog daje svakom verniku. To nije emocionalno osećanje ili neka vrsta humanističkog, pozitivnog načina razmišljanja. Kada donosimo svesnu odluku da svoj život predamo Hristu i postanemo deca Božja preko Njegovog Svetog Duha, On nam daje dar vere. Ta vera raste dok vežbamo onu veru koju imamo.

5 Ako je vera dar od Boga, kako je možemo uvećati? Čitajte Rimljanima 10,17 i 2. Korinćanima 1,18-20.

Dok uz molitvu čitamo Božju Reč, Sveti Duh u nama jača veru. Kada prihvatamo Božja obećanja kao njegovo večno „da“, naša vera raste.

6 Da li je svako čitanje Biblije korisno? Šta učimo iz Jevrejima 4,2?

Samo čitanje Biblije neće uvećati našu veru. Moguće je čitati Bibliju nepažljivo. Kada čitamo Bibliju sa srcem punim poverenja, kada prihvatimo Božja obećanja, naša vera raste.

7 Razmišljajte o priči o ženi koja je imala probleme sa „tečenjem krvi“ a koju je Isus izlečio u Luki 8,43-48. Kakvo je njeno iskustvo vere?

U ovoj priči mogu se naći namanje dve suštinski bitne istine:

Prva je da je žena verovala da Hristos može i da hoće da joj pomogne u njenoj očajnoj situaciji. Ona nije verovala u sebe, nego je verovala u Isusa. Biblijska vera je uvek usredsređena na Isusa.

Druga je da je žena praktikovala svoju veru zbog čega je ta vera rasla. Ako želite da imate veru koja raste i koja je silna, gledajte na nju kao na dar koji ste dobili od Isusa. Verujte u Njegovu Reč. Ispunite um Njegovim obećanjima. Praktikuju veru koju imate. A onda posmatrajte kako vaša vera raste.

Pre 95 godina

Instituto Industrial (Centar za obuku u Limi) otvoren je u jednoj maloj iznajmljenoj kući u Miraflores, predgrađu Lime – glavnog grada Perua. H. B. Lundkvist /Lundquist/ bio je direktor i jedini član fakultetskog osoblja.

Kada su se vesti o otvaranju centra za obuku proširile, Augustin Alva i njegova dva rođaka došla su iz Kontumaze u Kajamarci. Ova trojica, i još jedan mladić iz Laraosa, zabačenog mesta u Limi, činili su studentsko telo.

Alva je bio prvi student koji je diplomirao i odmah stupio u propovedničku službu. Članovi druge (1928) i treće (1930) generacije diplomaca postaću adventistički misionari.

Danas Adventistički obrazovni kompleks u Uniji (Complejo Educativo Adventista Union) ima tri univerziteta, uključujući univerzitet u Nañi koji obuhvata Univerzitet peruanske unije i Akademiju peruanske unije.

Kako rastu

Divovski kelp može da naraste oko **60** cm dnevno.

Bambus može da naraste oko **80** cm.

Izvor: Smithsonian

CENTIMETRI RASTA
PO DANU

Osvajači olimpijskih medalja žive u proseku 2,8 godina duže nego opšta populacija.

Izvor: British Medical Journal/Men's Health

Žene koje uzimaju 1000 mg kalcijuma dnevno za 10 godina smanje rizik od preuranjene smrti za 22%.

Pored mlečnih proizvoda, dobar izvor kalcijuma su i sušene mahunarke i lisnato zeleno povrće.

Izvor: The Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism/Women's Health